

USTAWA

z dnia 31 lipca 1997 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego.

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:
 - a) w ust. 1 na końcu wyrazy „w zakresie zatrudnienia oraz w sprawach bytowych” zastępuje się wyrazami „w zakresie edukacji, zatrudnienia oraz w sprawach bytowych”,
 - b) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „niezbędnych do samodzielnego” dodaje się wyrazy „, aktywnego”;
- 2) w art. 19 w zdaniu drugim po wyrazach „w innych zakładach opieki zdrowotnej,” dodaje się wyrazy „rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych,”;
- 3) w art. 21 w ust. 3 wyrazy „lub ratownika medycznego” zastępuje się wyrazami „lub pielęgniarce”;
- 4) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pobyt w szpitalu, o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż 10 dni.”;
- 5) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W stosunku do osoby objętej oparciem społecznym, o którym mowa w art. 8, wniosek może zgłosić również organ do spraw pomocy społecznej.”;
- 6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 i 3, dołącza się świadectwo lekarza psychiatry szczegółowo uzasadnia-

- jące potrzebę leczenia w szpitalu psychiatrycznym. W przypadku braku świadectwa lekarskiego lub gdy zostało ono wydane w okresie dłuższym niż 14 dni przed datą złożenia wniosku, sąd opiekuńczy zwraca wniosek. Przepisy art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego nie mają w tym przypadku zastosowania.
2. Świadectwo wydaje lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej na uzasadnione żądanie osoby lub organu uprawnionego do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania sądowego w tej sprawie.
3. Po stwierdzeniu potrzeby wydania świadectwa lekarskiego lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej wyznacza termin badania i zawiadamia o tym osobę, o której mowa w art. 29 ust. 1, pouczając o możliwości doprowadzenia przez Policję w przypadku niestawienia się na badanie.
4. W razie uchylenia się od badania osoby, o której mowa w ust. 3, lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej może zwrócić się do Policji o doprowadzenie tej osoby na badanie w publicznym zakładzie psychiatrycznej opieki zdrowotnej. W uzasadnionych przypadkach badanie może odbyć się w miejscu pobytu tej osoby.
5. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 29 ust. 1, odmawia poddania się badaniu, może być ono przeprowadzone bez jej zgody. Przepis art. 21 stosuje się odpowiednio.”;
- 7) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:
- „Art. 30a. Doprowadzenie przez Policję, o którym mowa w art. 30, następuje w obecności lekarza lub pielęgniarki publicznego zakładu opieki zdrowotnej.”;
- 8) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „nie wyrażają zgody na skierowanie” zastępuje się wyrazami „nie wyrażają zgody na przyjęcie” oraz wyrazy „z wnioskiem o skierowanie” zastępuje się wyrazami „z wnioskiem o przyjęcie”;
- 9) w art. 40 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Przymus bezpośredni można także stosować w celu zapobieżenia samowolnemu opuszczeniu przez tę osobę domu pomocy społecznej.”;
- 10) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadkach uzasadnionych interesem osoby, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, sąd zarządza przeprowadzenie rozprawy w szpitalu.”;
- 11) w art. 46:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W sprawach dotyczących przyjęcia osoby chorej psychicznie do szpitala psychiatrycznego oraz wypisania jej z takiego szpitala uczestnikami postępowania z mocy prawa oprócz wnioskodawcy są: ta osoba oraz jej przedstawiciel ustawowy. W miarę potrzeby sąd zawiadamia o rozprawie małżonka osoby, której postępowanie dotyczy, oraz osobę sprawującą nad nią faktyczną opiekę; mogą oni wziąć udział w każdym stanie sprawy i wtedy stają się uczestnikami.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Osoba, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, może być doprowadzona na rozprawę sądową na mocy zarządzenia sądowego. W tym przypadku stosuje się odpowiednio art. 556 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. W przypadku gdy osoba psychicznie chora, która ma być poddana badaniu przez biegłego, odmawia stawienia się w publicznym zakładzie psychiatrycznej opieki zdrowotnej lub w inny sposób uchyła się od tego badania, sąd może zarządzić doprowadzenie tej osoby do publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej przez Policję.
- 2b. Zapewnienie realizacji postanowienia sądowego o przyjęciu do szpitala psychiatrycznego osoby, o której mowa w art. 29 ust. 1, należy do wojewody.”;
- 12) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:
- „Art. 46a. Doprowadzenie przez Policję, o którym mowa w art. 46, następuje w obecności lekarza lub pielęgniarki publicznego zakładu opieki zdrowotnej.”;
- 13) art. 47 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 47. Do środków odwoławczych wnoszonych przez osobę, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, nie ma zastosowania przepis art. 368 Kodeksu postępowania cywilnego oraz w zakresie objętym treścią tego artykułu również przepis art. 370 tego kodeksu.”;
- 14) art. 51 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 51. W dokumentacji dotyczącej badań lub przebiegu leczenia osoby, wobec której podjęto czynności wynikające z niniejszej ustawy, nie utrwała się oświadczeń obejmujących przyznanie się do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary. Zasadę tę stosuje się również do dokumentacji dotyczącej badań przeprowadzonych na żądanie uprawnionego organu.”;

15) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie wolno przestęchiwać osób obowiązanych do zachowania tajemnicy, stosownie do przepisów niniejszego rozdziału, jako świadków na okoliczność wypowiedzi osoby, wobec której podjęto czynności wynikające z niniejszej ustawy, co do popełnienia przez nią czynu zabronionego pod groźbą kary.”;

16) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustala, w drodze rozporządzenia, docelową sieć pu-

blicznych zakładów psychiatrycznej opieki zdrowotnej, o której mowa w art. 6.”

Art. 2. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy, wymienionej w art. 1, zostanie wydane w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*